

[Hans R. Knudsen.]

laves om. Det kan i hvert fald kun bero på et temmelig løst gætteri; men hvis gætteriet er rigtigt, fortæller det os, at de skatteydere, der nu går og venter på, at dette skattelettelsesforslag kommer til at betyde skattelettelser for dem, vil opdage, at der overhovedet ikke bliver nogen skattelettelser, i hvert fald ikke i forhold til den skat, som skatteyderne betaler i år. De vil opdage, at selv om vi gennemførte VK-forslaget, kom de af med nøjagtigt de samme indkomstskatter til næste år, som de betaler i år. Det er jo sandheden om denne skattelettelsespolitik. Det, man vil, er blot, at de skal være fri for en yderligere stigning, som de ellers ville have fået, den stigning, som man her anslår til godt 660 mill. kr.

Dernæst må man erindre sig, at de 661,5 mill. kr., som man altså vil lette skatterne med i forhold til det, man venter de vil indbringe, er jo — som også den højtærede finansminister allerede har bemærket — ikke penge, der er til stede. Det er ikke skatter, som finansministeren har fået i kassen, men det er det, som man håber i det kommende år at ville få ind, bl. a. som følge af den fornuftige økonomiske politik, finansministeren og regeringen har ført.

De to oppositionspartier har efter min mening så travlt med at tage forskud på regeringens økonomiske resultater, at man end ikke har kunnet vente på at se, om nu også pengene indgår, om de i det hele taget indgår i samme omfang, som man nu vil dele dem ud i. Nu skal jeg imidlertid ikke opholde mig ved den side af forslaget, jeg skal heller ikke opholde mig ved det, der vedrører landets økonomi som sådan, og heller ikke ved de virkninger, forslaget ville få, hverken for pengemarkedet eller for forbruget herhjemme. Derimod vil jeg gerne se lidt på, hvordan de to partier egentlig har tænkt sig at foretage fordelingen af en så formidabel skattelettelser som den, der her foreslås. Den forudsætter jo, at befolkningen nu ved skatteligningen møder med indkomststigninger på i hvert fald mere end et par milliarder kroner i skattepligtige indkomster.

Det kan nok være rimeligt at spørge, når der er 661,5 mill. kr. til rådighed og man

mener det forsvarligt allerede nu at disponere over dem, om der så i alt fald ikke kunne laves det, man forstår ved en virkelig reform af vor indkomstbeskatning. Der må i hvert fald kunne laves en reform under vilkår, der er gunstigere end dem, den højtærede finansminister havde, da han i maj 1954 fremsatte det store reformforslag. Da havde den højtærede finansminister ikke noget beløb at lave reform for, da var man henvist til en omflytning af skattebyrderne; men alligevel så vi dengang et reformforslag langt mere vidtgående end det, der foreligger her, og med en langt, langt større forenkling med hensyn til indkomstskatterne end det, vi nu præsenteres for. Dette reformforslag, som ganske vist ikke kunne nedsætte skatterne med 661,5 mill. kr., men som virkelig indeholdt en proportional beskatning, var noget helt andet og bedre end det, jeg kan vist godt sige sammenflikkede reformforsøg, som består af enkelte gode ting, der er plukket fra det store majforslag, men som desværre bærer tydeligt præg af en hæmningsløs trang til at lade de virkelig store lettelser tilflyde den lille del af skatteyderne, som ligger allerøverst i indkomstklasserne, og som så sandt ikke har lettelse behov, fordi disse indtægter i forvejen jo slipper langt billigere her i landet end i noget andet land, som vi med rimelighed kan sammenlignes med.

Det ærede medlem hr. Poul Møller siger også i sin fremsættelsestale, at behovet for en skattereform er vor tids største sociale problem. Jeg har ikke det mindste imod, at vi ser på skattesystemet også ud fra et socialt synspunkt, men det er unægtelig meget lidt social forståelse, man lægger for dagen i det forslag, der her foreligger. Vi behøver blot at se på, hvordan man har tænkt sig de 661,5 mill. kr. fordelt. Først tager man af dette beløb lige ved 100 mill. kr. og giver det til grundejerne som nedsættelse af de ejendoms-skatter, som er bedst fordelt landet over. Dernæst tager man 50 mill. kr. og giver den til lettelse i aktieselskabsskatten. Så skulle der være 515 mill. kr. tilbage, men heller ikke dette beløb skal bruges til indkomstbeskatningens nedsættelse. Der skal først trækkes yderligere 40 mill. kr. fra, og de skal bruges til at lette formueskatten for formuejere,